

קומיקס ניצחתי אותך איינכמן!

ספור מאבקם של הפרטיזנים היהודים
במכונת ההשמדה הנאצית
מתוך ערבות הדדית ומסירות נפש מפלאה

מאת: אברהם אוחיון

ציורים: דן בר לב

עריכת לשון: שאול עובדיה פתיה

כאן התקום להודות לצוסקים במלאכה,
הצוות המובחר והמקצועי:

ראשית אשגר מילות ברכה ואין סוף הכרת הטוב למי שמתלווה אלי בעבודתי, במסירות אין קץ ובנאמנות שלמה זה שנים רבות, הלא הוא עורך הלשון המקצועי והמיוחד, ידידי ורב חביבי, הרה"ג רבי שאול עובדיה פתיה שליט"א. על שסייעני ומסייעני תדיר, הן בעריכת הלשון והן בהאדרת התוכן בדרכי הייחודית, המקצועית והמדויקת. ועתה שם את כל כוחו ומרצו לפאר את הספר החשוב הזה ולסייע בהגשתו לכדי יצירה מושלמת ושופעת חן. תודה מיוחדת לידידי היקר, האומן והצייר דן בר-לב, על ציורי הקומיקס ועל ציור העטיפה המקסימים והמקצועיים ועל אשר סייע בכל שלבי יצירת הספר בעצותיו המחכימות והקולעות אל המטרה. חפניים של תודה והערכה לנקדנית והמגיהה המקצועית, הגב' יהודית הירשמן. תודה גדולה למגיה ולעורך הייחודי, הרה"ג רבי מאיר ארלנגר, על מלאכת המחשבת המדויקת בהגהות לשון ובשיפורי התוכן. כן אודה למעצבת והגרפיקאית ביד אומן, הגב' מירי פלקסר, על עיצוב ועימוד הספר מתחילתו ועד סופו ועל עיצוב העטיפה מלאכת מחשבת ורבת חן, וכן על הערותיה והארותיה בכל ענייני הספר.

תודה מיוחדת לילדי הנפלאים: דוד, רפאל, יהודה, יוסף ואהרן, אשר תרמו מ'נסיגונם' נקודות חן וסייעו אף הם בשיפור התוכן והציורים. אחרית דבר, אודה לרעייתי הכבודה והחשובה, אשת חיל עטרת בעלה, מרת נעמה תחי', אשר היא כדבר המעמיד לכל מלאכת הקודש, משלה אני פועל וממנה אני שואב את כוחותיי, ולה אני חב את הכרת תודתי, שולא סיועה התמידי בכל המפעל הגדול הזה לא יכולתי לברך על המוגמר של שום יצירה, ולפיכך - שלי ושלכם, שלה הוא. יזכנו ה' לחיים ארוכים ומתוקנים ולראות נחת מכל עמלנו, אמן.

עריכת לשון:
הרב שאול עובדיה פתיה

הגהות לשון וניקוד:
יהודית הירשמן

הגהות לשון ותוכן:
הרב מאיר ארלנגר

ציורים:
דן בר לב

עימוד ועיצוב:
מירי פלקסר

ניהול גרפי:
אברהם אוחיון

©

כל הזכויות שמורות
להוצאת יפה נוף י. פוזן

נדפס בישראל תשרי תשע"ח
אין להעתיק או להפיץ ספר זה
או קטעים ממנו בשום צורה
ובשום אמצעי אלקטרוני או מכני
לרבות צילום והקלטה
ללא אישור בכתב מהמוציא

Printed in Israel

כל מי שמעוניין לזכות
את הרבים בסיפורו האישי
בכל תחום שהוא,
אשמח להיות שותף...

להזמנת כל ספרי
הרב אברהם אוחיון
ולמשלוחים לכל רחבי הארץ:
050-4164-500

הקדמה

"נצחתי אותך איכמן 5" הוא ספר המשך לארבעת הכרכים הראשונים שעסקו בחטיפתו וכליידתו של הצורר הנאצי, אדולף איכמן שר, בהעמדתו לדיון ובהוצאתו להורג.

כמוכן, אמונים אנו על דברי הפתוב: "א-ל נקמות ה', א-ל נקמות הופיע", ויודעים אנו כי את הנקמה האמתית בשונאינו יעשה הקדוש ברוך הוא, כאשר יופיע מלך המשיח. ואולם מתית הצורר הנאצי מעל פני האדמה היתה רגע של נחמה בחייהם של נצולי שואה רבים.

בכרכים הקודמים עקבנו בענין רב אחר לכיידתו של איכמן ואחר מבצע הטסתו לארץ. הפלגנו לאחור, אל ימי השואה הנוראה, והתודענו לסבל הרב שעבר שלמה זלמן, סבו של יוסף, תחת ידיו המרשעות של איכמן האכזר. הצטרפנו לאריק במשימתו הסודית בדמשק, על מנת לעלות על עקבותיו של כתב היד.

ולאחר מכן הפלגנו עוד לאחור, אל חברת הפרטיזנים הנוצזת, שהערימה על איכמן ונמלטה מתחת ידיו. הפרטיזנים מקטשו את היצר והסבו לנאצים אבדות כבדות, ומשם עשו את דרכם לכפר התעשייה גרידו, שם יזמו פיצוץ במפעל הדשנים זלץ, כאשר הכריחה ההמונית מן המפעל מסיעת להם לחמק מידיהם של הנאצים. לאחר תלאות עלו על כדור פורח ותכנונו לעבר בעזרתו את הגבול. אולם תקלה בלתי צפויה גרמה לנחיתתם בטבורו של מחנה צבאי נאצי. גם משם הצליחו הפרטיזנים להמלט דרך תעלת הביוב. שם, באחד העקולים, המתונה להם הפתעה עליה לא חלמו. אלמונים קדמו את פניהם ביריות, והם נסוגו והשיבו באט. אך אז, לזעקת "שמע ישראל", הזדהו היורים כפרטיזנים יהודים. המפגש היה מרגש במיוחד נכח העבדה, שבין הפרטיזנים היה גם דידו של משלמקה הקטן.

יחד עשו חכרי הקבוצה את דרכם לאחד הכפרים שבסביבה, ושם פגשו באכר טוב לב ולו ילד יהודי מאמץ, שנאות להסתירם. הפרטיזנים הביעו את רצונם להגיע ליפו, והאכר סיע להם בהנפקת האשרות המתאימות. אולם אכר רע לב הלשין עליהם

והנאצים פתחו אחריהם במרדף. בדרך לא דרך הצליחו הפרטיזנים להתגבר גם על מחסומי הנאצים, ולבסוף הגיעו ליפו.

התרגשות צזה אחזה בהם, כאשר נכנסו לבית כנסת מקומי, והם התקבלו בסבר פנים יפות. אולם עד מהרה התברר להם, כי סאת יסוריהם לא תמה...

מטרתה של סדרה זו - אחת, להמחיש לילדינו את יד ההשגחה העליונה המגוונת על שארית הפלטה, כנגד כל מזמותיהם של מבקשי רצתנו.

הנאצים השמידו, אמנם, מיליוני יהודים מעל פני האדמה, אולם ההבטחה מסורה בידינו, כי לעולם לא יצליחו שונאי ישראל לכלות ולהשמיד את צמנו. ועל כן נסובה סדרה זו, כמשתקף משמה: "נצחתי אותך איכמן" איכמן מסמל את השטן, והיהודי הקטן, הנסמך על הבטחת אלקיו, מכניעו, כדוד את גלית...

והיא שעמדה לאבותינו ולנו, שלא אחד בלבד צמד עלינו לכלותנו, אלא שבכל דור ודור עומדים עלינו לכלותנו והקדוש ברוך הוא מצילנו מידם.

קריאה מהנה ומועילה
אברהם אוהיון

פרולוג

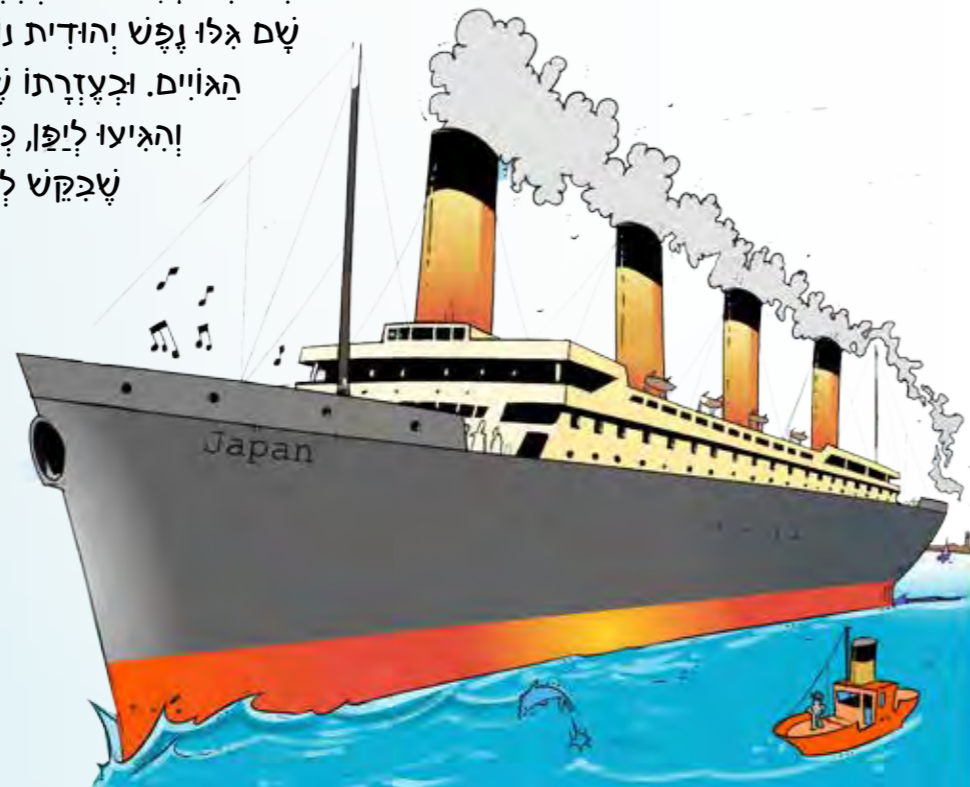
כְּאִשֶּׁר התגלגלה התרמית, פָּתְחוּ הַנָּאצִים בְּמִרְדָּף אַחֲרֵי הַבּוֹרְחִים, אוֹלָם הַיְהוּדִים הַעֲרִימוּ צְלִיָּהֶם, הִגִּיעוּ לַיָּם וְנִפְגְּשׁוּ עִם קְבוּצַת הַפְּרִטְיוֹנִים שֶׁל אֵלִיָּה. יַחַד מִקְשׁוּ אֶת הַיָּם וְהִסְבוּ לַנָּאצִים אֲבָדוֹת כְּבִדּוֹת. וּמִשָּׁם עָשׂוּ אֶת דְּרָכָם לְכַפֵּר הַתְּעִשְׂיָה אֲרִיָּדוֹ, שֶׁם יָצְמוּ פִּיצוּץ בְּמַפְעַל הַדְּשׁוּנִים זֶלֶךְ, כְּאִשֶּׁר הַבְּרִיחָה הַהִמּוֹנִית מִן הַמַּפְעַל מְסִיעַת לָהֶם לַחֲמֵק מִיַּדֵיהֶם שֶׁל הַנָּאצִים.

הַפְּרִטְיוֹנִים הִצְלִיחוּ לְהִתֵּל גַּם בְּנֶהֱגַ מִשְׁאִית מְרֻשָּׁע שֶׁבִקֵּשׁ לְהַסְגִירָם לַיַּדֵי הַנָּאצִים, וְלֵאחֲרַי תְּלֵאוֹת עָלוּ עַל כַּדּוֹר פּוֹרֵחַ וְתַכְנוּנוּ לַעֲבֹר בְּעִזְרָתוֹ אֶת הַגָּבּוֹל. אוֹלָם תִּקְלָה בְּלִתֵי צְפוּיָה אֲרָמָה לְנִחְיִיתָם בְּטַבּוּרוֹ שֶׁל מַחְנֵה צְבָאֵי נָאצִי.

בְּדֶרֶךְ מִתְחַכְּמֵת וּבְסִיעֵתָא דְשִׁמְיָא חָדְרוּ הַפְּרִטְיוֹנִים אֶל הַמַּטְבַּח וְהִשְׁתַּלְטוּ עַל הַטְּבָחִים, וְלֵאחֲרַי מִכֵּן יָרְדוּ אֶל בּוֹר הַבַּיִת וְיַצְעִדוּ בְּתַצְלָה בְּמִשְׁרָה שְׁעוֹת אֲרָכּוֹת. שֶׁם פָּגְשׁוּ בְּקְבוּצַת פְּרִטְיוֹנִים נּוֹסֶפֶת, צְלִיָּה נִמְנָה גַּם דִּידוֹ שֶׁל מִשְׁלֵמְקָה.

הַנָּאצִים הִצִּיפוּ אֶת הַתְּעִלוֹת, אוֹלָם הַפְּרִטְיוֹנִים עָלוּ לַמַּפְלָס הַעֲלִיּוֹן וְהִצְלִיחוּ לַחֲמֵק מִיַּדֵיהֶם שֶׁל הָאֲרֻרִים. בְּדֶרֶךְ לֹא דֶרֶךְ הִגִּיעוּ לְכַפֵּר דּוֹמָא שֶׁם גָּלוּ וְפָשַׁט יְהוּדִית נּוֹסֶפֶת, טְכִמְעֵט וְנִטְמָעָה בֵּין הַגּוֹיִים. וּבְעִזְרָתוֹ שֶׁל הָאֲכָר טוֹב הַלֵּב, הִצְלִיחוּ וְהִגִּיעוּ לַיָּפוֹ, כְּשֶׁהֵם גּוֹבְרִים עַל אֲכָר רַע לֵב שֶׁבִקֵּשׁ לְהַסְגִירָם לַיַּדֵי הַנָּאצִים.

אוֹלָם גַּם עַל אֲדַמַּת יַפֵּן
לֹא הִגִּיעָה מִסְכַּת
תְּלֵאוֹתֵיהֶם לְקִצָּה.
עַל כֵּן, בְּכֶרֶךְ הַבָּא.

יָמֵי מַלְחַמַת הָעוֹלָם הַשְּׁנִיָּה הָיוּ יָמֵי אֲסוּן עֲבוֹר הָעַם הַיְהוּדִי. הַגְּרַמְנִים הָאֲרֻרִים בִּקְשׁוּ לְכַבֵּשׁ אֶת הָעוֹלָם וְלְהַשְׁלִיט אֶת הַרִיבֵי הַשְּׁלִישִׁי עַל פְּנֵי תֵבֵל, אוֹלָם מִטְרַתֶּם הַעֲלִיּוֹנָה הָיְתָה - הַשְּׁמַדַּת הָעַם הַיְהוּדִי מִצֵּל פְּנֵי הָאֲדָמָה. שִׁשָּׁה מִיְלִיוֹן יְהוּדִים נִטְבְּחוּ וְנִשְׂרְפוּ עַל קַדוּשַׁת הַשֵּׁם, וְרַק מֵתֵי מַעֲט מִכֵּן יִהְיֶה אִירוּפָּה שְׂרָדוֹ אֶת הַתְּפֵת.

הַמַּלְחָמָה, שֶׁנִּמְשְׁכָה שֵׁשׁ שָׁנִים, כָּאֵה אֶל סִימָה עִם הַכּוֹעֲצָה שֶׁל אֲרַמְנֵי הַנָּאצִית. וְהַפּוֹשְׁעִים הָאֲרֻרִים שִׁטְבְּחוּ בְּכֵן עֲמֻנוֹ מֵהָרוּ לְהַסְתַּתֵּר וְלְהַתְּכַבֵּא תַחַת זֵהִיּוֹת בְּדִיּוֹת. גַּם אֲדוֹלָף אֵיכְמָן, אֶחָד מֵרֵאשֵׁי מְכוֹנֵת הַהַשְׁמָדָה הַנָּאצִית הִצְלִיחַ לַחֲמֵק לְאֲרַגְנִישׁיָנָה תַחַת זֵהִיּוֹת בְּדִיָּה. אוֹלָם דָּבַר שְׁהוֹתוֹ שֶׁם הִגִּיעַ לַיַּדֵּיעַת הַמוֹסָד הַיִּשְׂרָאֵלִי, וּבְמַבְצֵעַ נּוֹעַז וּמִסְכָּן נִלְכַּד הַצּוֹרֵר עַל אֲדַמַּת אֲרַגְנִישׁיָנָה וְהִכְרַח לְאֲרָץ כְּשִׁים שְׁכוֹר.

הַדְּרָמָה הַחֲלָה בְּבִטָּן הַמַּטּוֹס, כְּאִשֶּׁר אֲרִיק, סוֹכֵן הַמוֹסָד, הִכְחִין בְּהַתְּרַגְּשׁוֹתָו שֶׁל יוֹסְלָה, הַיָּלֵד הַיּוֹשֵׁב לְצִדּוֹ. הַתְּבַרֵר כִּי יוֹסְלָה הוּא נְכַדּוֹ שֶׁל שְׁלֵמָה זֶלְמָן, שֶׁסָּבַל רַבּוֹת מִיַּדֵּיוֹ שֶׁל הַצּוֹרֵר הָאֲכָזֵר. יוֹסְלָה נִעְזַר בְּאֲרִיק שֶׁבִקֵּשׁ לְסִיעַ לוֹ לְהַחֲלֵץ מִהַתְּקַפִּי הַתְּרַדָּה, וְכֵן הִגִּיעַ שְׁלֵמָה זֶלְמָן לְבֵית הַמַּעְצָר, וּפָגַשׁ בְּצוֹרֵר הַנָּאצִי. אֵיכְמָן נִתְקַף בְּתְרַדָּה עֲזָה לְמִרְאֵהוּ שֶׁל הַיְהוּדִי שֶׁצָּץ מִן הַשְּׂאוֹל, וְשְׁלֵמָה זֶלְמָן נִגְמַל מִתְּרַדּוֹתָיו.

אֵרֶב בְּכֵן לֹא תֵם הַסְּפוֹר. שְׁלִשִׁים שָׁנָה קִדְּם לְכֵן תַּכְנוּנָה חִבּוֹרֵת יְהוּדִים בְּרִיחָה מִמַּחְנֵה הַהַשְׁמָדָה אוֹשׁוּיָץ. בְּדֶרֶךְ מִתְחַכְּמֵת הִצְלִיחוּ בְּנֵי הַחִבּוּרָה לְהַשְׁתַּלֵּט עַל הַשׁוּמְרִים וְלִכְרֹחַ עִם הַרְכֵבֵת הַיּוֹצֵאת בְּמַסּוֹה שֶׁל חִלּוּים. שֶׁם גָּלוּ אֶת מִשְׁלֵמְקָה, יָלֵד קֶטָן שֶׁנִּעְצַב עַל קְרוֹן הַמָּוֶת.

במשך שעה ארוכה פרקו הפרטיזנים את לבם מול ארון הקודש.

ובכן, דעו לכם שלא נדאי לכם להסתובב יותר מדי ברחובות. בכל זאת, המשטר היפני חתום על ברית עם המשטר הנאצי, וככל רגע עלול המצב להתהפך לרעה. נדאי שתתרכזו במקום אחד ותשהו בחוץ כמה שפחות.

היכן נוכל לשהות?

תשהו כאן, בבית הכנסת. בקומה העליונה יש לנו בית הכנסת אורחים, שם תוכלו להתאכסן... אנחנו נשתדל לספק לכם גם מזון ומשקה.

והנה זכנס פנימה ר' שמואל הגבאי.

שלום עליכם, יהודים, מה מעשיכם כאן?

אנחנו פרטיזנים, פליטי שואה.

במשך תקופה קצרה חיו הפרטיזנים חיים נוחים יחסית. הם התאכסנו בבית הכנסת אורחים, השקיעו את זמנם בלמוד, והעמידו את שרותיהם לאנשי הקהלה, בגן קיון וכתחזוקת בית הכנסת...
עד ש...

תודה לך, ר' שמואל, אין מלים בפנינו

אני בסך הכל מקיים את חובתי כיהודי - ואהבת לרעה כמוך!

כיפון.

זו יהיה קשה, אבל לבסוף נצליח.

עלינו למצוא אחים יהודים!

הנה מגן דוד, כוידאי זהו בית כנסת! הבה וננסו

כבר שנים לא התפללתי בבית כנסתנו

הן, איזה גאגוץ!

אח, כמה טוב להתפלל שוב בבית כנסת, ולא ג'ון צצי היצר...

